

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

Ο περίφημος Κροϊσός, ο τελευταίος βασιλεύς των Λυδών, ο οποίος έθεσε τον όρο πλουσιότερος άνθρωπος των αρχαίων χρόνων, είχε περιουσία 90 εκατομμύρια χρυσά γαλλικά προπολεμικά φράγκα, σε χρυσάια, χωράφια, δούλους και πολύτιμα σκεύη.

Και όμως, αδιάκριτη φημιζόταν από ο πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου κατά την αρχαιότητα. Υπήρχαν και άλλοι πλουσιότεροι του. Ο Σενάκας, ο διάσημος ρωμαίος φιλόσοφος και τραγικός ποιητής (σε περίπου 100 εκατομμύρια χρυσών φράγκων, ο δε Τιβέριος, ο οποίος ως και διάδοχος του Καίσαρος Αυγούστου, όμως όταν πέθανε 833 εκατομμύρια φράγκα—τά οποία όμως ξόδεψε μέσα σε 12 μήνες ο διάδοχός του Καλλιγούλας, ο διάσημος αυτός τύραννος!

Ο Βεσπασιανός, όταν άνηθε στο θρόνο, έκανε λογαριασμό ότι η δαπάνη της πολιτείας έφταναν τό ένα δισεκατομμύριο φράγκα. Ο Μίλων, ο περίφημος αθλητής, που νίκησε έξι φορές στους Ολυμπιακούς αγώνες, χροστούσε 18 εκατομμύρια δραχμές. Ο Καίσαρ, τον καταλάβη την έξουσία, χροστούσε 85 εκατομμύρια δραχμές.

Ο Αντώνιος, ένα από τα μέλη της τριανδρίας της Ρώμης, χροστούσε μετά τη δολοφονία του Καίσαρος 844 εκατομμύρια φράγκα. Ο ύπατος αυτός μέσα σε δεκαπέντε μέρες έπραξε, σε γλέντια και διασκεδάσεις 40 εκατομμύρια φράγκα!... Έτσι μονάχα μπορεί να έξηγηθ ή μυθώδης πολυτέλεια των ρωμαϊκών εορτών!...

Ο Άλπιος δαπάνησε σε γλέντια 15 εκατομμύρια φράγκα και ήταν μία μέρα έκατος να κάνει λογαριασμό και είδε πως του έμειναν μονάχα 2.300.000 φρ., αυτοκτόνησε από τό κοκό του, επειδή με τό ποσό αυτό δεν μπορούσε να κάνει ούτ ένα γλέντι!...

Ο Ιούλιος Καίσαρ είχε προσφέρει στη Σερούηλία, μητέρα του Βρούτου, ένα μαργαρίτη αξίας 300.000 φρ.

Και η Κλεοπάτρα, ή κόρη του βασιλέως της Αιγύπτου Πτολεμαίου του Αδύτου, ή οποία άνηγορεύθη κατόπι από τον Καίσαρα Ιούλιο βασίλισσα της Αιγύπτου, ένα βράδυ που είχε καλεσμένο σε δείπνο τον Αντώνιο, έλωσε μέσα σε ύπνι ένα από τα μαργαριτάρια του στόλιών τή ακουαλιάρια της αξίας 13.185.000 φρ. και τό κατίπε, επειδή είχε χάσει διδιντ τή λάμπη του και δέ χρησιμοποιε πια σε τίποτα!...

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΤΟ ΣΠΑΘΙ ΚΑΙ Η ΘΗΚΗ ΤΟΥ

Είνε γνωστό ότι ο περίφημος στρατάρχης της Γαλλίας, κόμης της Σαζωνίας, ήταν τό δεξί χέρι του βασιλέως Λουδοβίκου 15ου στους πολέμους του, τους οποίους είχε διεξάγει όλους έξαινος. Είνε επίσης γνωστό ότι ο κόμης της Σαζωνίας ο οποίος είχε τις περισσότερες ήρωικές κακτήσεις από κάθε άλλον στην εποχή του, ήταν για πολύν καιρό και φίλος της περιφήμης «αφροίτας του Βασιλέως» μαρσιτας Πομπαδούρ.

Μία μέρα ή Πομπαδούρ περνούσε ανάμεσα στους αλικούς, στρατιομένη στο μπράτσο του κόμητος της Σαζωνίας. Ο τότε πρωθυπουργός Σουτζέλ, που δεν εχώνεε καθόλου την Πομπαδούρ και ο οποίος άρριβος έγινε άφορη να την δώξη ο Βασιλεύς μόλις της είδε, είχε δειχοντάς τους στους άλλους αλικούς: — Να τό σπαθι του βασιλέως (για τον στρατάρχη) με τή θήκη του!

του άρχισε από κεινή τή στιγμή.

Η παγωμένη καρδιά του, που μέσα σε μία στιγμή ή φύσις τήν είχε θανατώσει, ή νεκρή καρδιά του όμοια με στεγνό λούλουδο του φθινοπώρου κάνει τις τελευταίες της προσπάθειες ν' άνοιξη στον ήλιο της Αγάπης.

Πέφνει τό χέρι της Λουκίας, τό φέρονε στα χείλη του και τό φιλεί, τό φιλεί άγόρταστα, θερμά, γεμάτα. Για πρώτη φορά ο Μιχαήλ ψευδίζει τή λέξη, που έτσι τόσα χρόνια από μεγάλη άποστροφή προς τό φέμα, δεν είχε πει:

— Σ' αγαπάω...

Μά μόλις πρόφερε τή θεία λέξη ο ήλιος ρούτηξε από τή ανικνηή όχθη της λίμνης πίσω από τή μαύρη γραμμή των έλατων. Όλα μαζί τότε, ο ουρανός, τό άκίνητο νερό, τά δέντρα και ή καρδιά αυτού του άνθρώπου άλλοιμονο! πήραν κάποια ψυχρότητα.

Η Λουκία που κούταζε τό φίλο της μέσα στα μάτια είδε τότε να περνάει κ' αυτόν ή καρδιά αυτή τή μουσουλμάτοια. Τότε με τή ανάγκη που νουώθουν οι άπλοοί άνθρωποι για να πουν τήν άλήθεια και με τήν ήσυχη και ήμερη ύποταξη των ταπεινών του άπάντησης, με μία φωνούλα που έσβηνε σε οραγομένη:

— Όχι, Μιμή μου, όχι! Δέ μ' αγαπάς εσύ, εγώ σ' αγαπάω...

Η Λουκία αγαπά πάντα τό μουσοργό. Έκείνος άνέχειται άλλως τον έρωτά της. Μα άν ή στροφή του τελευταίου βάλς που συνέθεσε ο Μιχαήλ Πάξ εκφράζει έναν άτελειμένο, σαρωαχικό πόθο, είνε γιατί ο μουσοκοννθέτης καθόρθωσε να μεταφράση, να άποδώξη σε μουσικούς φθόγγους τά θλιμμένα λόγια, που του είπε ή νέα γυναίκα στην άρχη της λίμνης, τήν ώρα που χανόταν ο ήλιος πίσω από τό δάσος των έλατων.

Τό βάλς αυτό που δέ μπορεί κανείς να τάκουση, χωρίς να πλημμυρίσουν από δάκρυα τά μάτια του επιγράφεται: «Φθινοπωρινή βραδιά».

Φρ. Κοπέτ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ο περίφημος χοροδιδάσκαλος Βεστρίς. Βεστρίς πατήρ και υίός. Οι Βεστρίς και οι βασιλείς της Γαλλίας. Κολιός και κολιός άπ'τό ίδιο βαρέλι! Ο διάσημος χορευτής Τρενίς. Πώς χρωματίζεται ο χόρεξ. Ο Μ. Ναπολέον περϊ των χορευτών.

Ο διάσημος χοροδιδάσκαλος Βεστρίς ήταν υπερβολικά υπερήφανος για τήν τέχνη του, κ' έθεωρούσε τό επάγγελμα του χοροδιδασκάλου ως τίτλο εύγενείας! Συνήθιζε μάλιστα να λέη σχετικάς: — Τρεις άνθρώπους μόνο, στην Έδρωπη, άναγνωρίζω ως μοναδικούς στο είδος τους: τον βασιλέα τής Πρωσίας, τον Βολταίρο και τον εαυτό μου!...

Ένα βράδυ, ή βασίλισσα της Γαλλίας έπήγε στην Όπερα κ' άφου παρηκολούθησε τήν παράσταση έξεδήλωσε τήν έπιθυμία να δη τον Βεστρίς υίό, στον τελευταίο του χορούς. Κατά σύμπτωση όμως, εκείνο τό βράδυ ο Βεστρίς δεν έπρόκειτο να χορέψη, κ' άπαρ' όλες τις προσβες που του έστειλεν ή βασίλισσα, παρέμεινε άνένδοτος. Άποτέλεσμα όμως τής έπιμονής του αυτής, ήταν τό να συλληφθ και να φυλακισθ.

Όταν ο πατέρας του έμαθε τά διατρέξαντα έγινε έξω φρενών.

Έτρεξε, βρήκε τό γυό του στη φυλακή, και του είπε με θυμό: — Δέ μου λές, σε παρακαλώ, τι είν' αυτά που μαθαίνω για λογαριασμό σου!... Τσακώθηκα, λέει, με τή βασίλισσα! Δεν ξέρεις λοιπόν ότι ή οικογένεια των Βεστρίς διέκτιο πάντοτε φιλικώς προς τήν Βασιλική Οικογένεια τής Βουργουνδίας! Σου άπαγορεύω—τά κοξ; — να διημοσιώσης στο έξής προσιρβάς ανάμεσα στις δυό αυτές οικογένειες!...

Άλλος διάσημος χορευτής ήταν και ο Τρενίς. Ο Τρενίς αυτός δεν ήταν χοροδιδάσκαλος ες επαγγέλματος σάν τον Βεστρίς. Έχόρενε όμως θαμνιάτα, και γ' αυτόν τον λόγυο κηριότ ήταν περιζήτητος στα σαλόνια. Έθεωροίτο ως ένας από τους κοσμοκότερους τύπους τής εποχής του, εκτός δε από τήν χορευτική του δεινότητα, ήταν περιφέρμος και για τις έκκεντρικότητες του.

Όταν π. χ. παρευρίσκετο σ' έναν χορό, δεν έπέρτεπε στον εαυτό του ούτε στιγμή να παρασυσθ από τήν ευθυμία των άλλων χορευτών και να χάση τήν σοβαρότητα του. Τόν χορό τόν θεωρούσε ως μία τελετουργία! Δεν γελούσε ποτέ τήν ώρα που χόρευε, εκτός εάν ή μουσική του χορού ήταν έξαιρετικά εύθυμη. Άλλά και στην περίπτωση αυτή δεν έπέρτεπε στον εαυτό του παρά να χαμογελάση μόνο. Άποτεινόμενος συγχρόνως στην ντύμα του, τής έλεγε:

— Συγγνώμη, κυρία μου, που χαμογελάω... Με άναγκάζει όμως ή όρχηστρα... Μόνον έτσι μπορώ άλλωστε να δώσω έναν ένθεμο χρωματισμό στον χορό μου...

Η ντύμα του, φυσικά, άν δεν τόν ήξερε θά τόν περνούσε για τρελλό.

Ένα βράδυ, ο Τρενίς ήταν καλεσμένος σ' έναν χορό που έδινε κάποιος στρατιώτης. Στόν χορό αυτόν παρευρίσκετο και ο Μέγας Ναπολέον, ο οποίος τότε ήταν άκόμη πρώτος Υπατος.

Ο Ναπολέον μη τρέφοντας καμιά ιδιαίτερη συμπάθεια στόν χορό, είχε άποταβηχθεί σε κάποιο παράμερο σαλονάκι και κουβέντιασε με τόν Ταλλεφράνδο. Στην διπληή αίθουσα βρισκόταν μένος και σκυθρωπός, όπως πάντα ο Τρενίς.

Έξαφνα τόν πλησίασε ο οικοδεσπότης και ιόν ρώτησε!

— Πώς τά πάτε με τόν κ. νετ Ραστινάξ;

Ο ντε Ραστινάξ αυτός ήταν ένας άλλος διάσημος «χορευταράς» τής εποχής και φυσικά αντίπαλος του Τρενίς.

— Θαμνιάτα! άπάντησε ο Τρενίς. Συνδεόμεθα όπως μποροϋν να συνδεοϋν δυό... μεγαλοφυείς! Τό περιεργο είνε όμως ότι, δεν με ξηλεύει διόλου για τις έπιτυχίες μου, όπως δεν τόν ξηλεύω κ' εγώ για τις δικές του. Είνε βέβαια ανότερος μου κάπως στις χορευτικές του κινήσεις, κ' εγώ τόν συντριβώ-στην ευκαιρία των κνημιών! Κ' έτσι είμμεθα ίσοι.

Ο Ναπολέον, άκούοντας τή στιχομυθία αυτή, είχε μένει μ' άνοιχτό τό στόμα. Και άργότερα πέροντας κατά μέρος τόν οικοδο. στήν του είπε:

— Άκουσα παρηγουμένως τήν συζήτηση που είχες με τόν Τρενίς. Και τι να σου πώ, φίλε μου... Έμεινα κατάτληκτος. Ως τώρα, τους χορευτάς τους θεωρούσα ως γελοία ύποκειμένα άπλω. Τώρα όμως άλλαξα γνώμη. Έπεισθη ότι οι δυστυχημένοι αυτοί είνε τρελλοί... Πώς τους άφίνουν έλεύθερους και δεν τους κλέκνουν, τους φτωχούς, σε κανένα φρενοκομείο, άπορό και έξίσταμα!...